

אלול

ורק רגלי הסוס בגיל שועטות
בטחון וחוסן עוטות
לא ירעד ולא יחשוש, בגאון יוביל
אף בהגיעו לקצה השביל...

בעת זו האזנת לספור קצר
שמדמיון קולמסאי נקצר
אך, מסר לו רב עבורך - אוצר
להפנימו ממך לא נבצר

כי ימי הדין קרבים ובאים
והצדיק אחוז רוח נכאים
חושש על גזר דינו, מה יגרום החטא
עוד לא בא אלול - ויבעת

והבינוניים א - ל - ו - ל - יעברו
לבם לא ידפוק, לא יהרהרו
אך משתקרב העגלה לגבול ראש השנה
יחווירו, יחששו מאופי השנה

ורק הסוס אינו חושש זהו הרשע
זמן רב לו להתאוושש גם כי יפשע
לא ירעד ולא יחשוש, בגאון יוביל
אף בהגיעו לקצה השביל...

מעל הרקיע ארגמן עוטה

קרני החמה הראשונות

העגלון מזדרז, אינו נוטה

גלגלי עגלתו נעים במדרונות

מבריא בעגלתו משפחה מפולין

עם כל הנכסים והמטלטלין

מעונים, לא העלו לפריץ מס

ומהמוות לבם נמס

יושבים בעגלה, רועדים, חוששים

פן עין הפריץ תגלם

לא משמיעים קול ולא לוחשים

לבל יד הפריץ תכלם

העגלון מוביל עגלתו בביטחה

כי רגיל בזאת המלאכה

אך שיני הנוסעים בחזקה נוקשות

על חייהן שואלות הנפשות

ומשקרבה העגלה לגבול בו יעברו

אף פני העגלון חוורו

אם חיינו תלויים, עומדים בסכנה

איך נפשו תהא אזי מתונה!?